

Književne novosti

Jos. Regali: Reliefi. Tiskal in založil Dragotin Hribar v Ljubljani. O tej knjigi nadarjenega pisatelja in odličnega sotrudnika „Zvonovega“ izpregovorimo še natančneje. Za sedaj jo priporočamo toplo v nakupovanje. Dobiva se po 2 K pri založniku D. Hribarju v Ljubljani.

Slava Prešernu! Ob odkritju Prešernovega spomenika v Ljubljani sestavil E. Gangl. V Ljubljani. Tiskala in založila „Narodna tiskarna“ v Ljubljani 1905.

Te knjižice, katere namen je, seznaniti najširše kroge z življenjem in poezijami našega največjega pesnika, se je razpečalo že toliko, da se je priredila druga pomnožena izdaja, vendar pa po našem mnenju še vse premalo. Prešernova slava bi morala prodreti v najskrivnejše kote naše slovenske domovine, zato naj bi si štel vsak izobraženec v dolžnost, razširjati omenjeno knjižico med preprostim narodom, zlasti pa med mladino.

Knjižica se naroča pri „Društvu slovenskih književnikov in časnikarjev“ po 60 h izvod.

Simonidovi jambi „o ženskah“. Spisal dr. Karel Verstovšek. Ponatis iz letnega poročila c. kr. drž. gimnazije v Mariboru za leto 1905.

Ta razprava je monografija o zanimivi grški literarni ostalini iz dokaj stare dobe: iz VII. stoletja pred Kr. — Najprej beležimo z zadovoljstvom, da je ta spis sploh izšel v slovenskem jeziku; saj je vprav filoloških raziskav silo malo slovenskih. Kdo bi jih tudi hotel založiti in natisniti? Pa vendar bi bilo treba polagoma obdelovati tudi to polje z domačim orodjem, seveda na vesten znanstven način; kot tak prispevek nam je ta razprava načeloma dobro došla.

Njen predmet je zanimiv tudi sam ob sebi, skoraj pikanten; sodil bi v vsak leposloven list, ko bi mu namesto znanstvenega aparata pripeli nekaj leposlovnega nakita. —

Pesnik Semonides — tako bi ga bil moral g. pisatelj imenovati na podlagi novejših razprav — ki je živel okoli leta 620. pred Kr., je pisal pikre satire v jambski meri (zato se imenujejo „jambi“) in izmed njih se je ohranil razmeroma dolg odlomek (118 verzov), ki je prava znamenitost v svetovnem slovstvu; na umetniški način namreč obdeluje snov, ki bi bila dober prispevek za kak „samčevski brevir“, kajti z eno majčkeno izjemo je jedro vseh onih stihov trditev, da je ženska največje zlo, kar jih je ustvaril bog, za moža večna na dloga. Na drastičen način se to dokazuje z ravnodušnim naukom, da so ženske nastale po vrsti iz — svinje, iz lisice, psa, iz prstene grude, iz morja, iz osla, iz podlasice (oz. mačke), iz konja in iz opice... ter da imajo zato po vrsti te-le lastnosti: nesnažnost, premetenost, nesramnost, prepirljivost, okornost in topost, sitnost in nestanovitnost, lenobo ter požrešnost in pohotnost, kradljivost, koketnost in našopirjenost, ostudnost. — Le ena vrsta žensk, zadnja izmed deseterih, zasluži vso hvalo; te ženske izhajajo iz čebele.

Besedilo pesmi se seveda ne glasi tako robato kakor na kratko povedana vsebina. Prav zaslužno je, da je pisatelj oskrbel slovenski dober prevod v verzih.

Poglejmo n. pr., kako se opisuje deveta vrsta žená: